

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s. r. o.**, IČ 11850400
sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice
zastoupena JUDr. Petrem Doležalem, advokátem
sídlem Mazovská 476, 181 00 Praha 8 - Troja

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, č. j. OSH 482/23-2/67.1/23167/Ře KULK 20548/2024,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, č. j. OSH 482/23-2/67.1/23167/Ře KULK 20548/2024, se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 14. 5. 2024 se žalobkyně domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Turnov (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne

12. 4. 2023, č. j. OD/23/10796/SCA KULK 20548/2024, sp. zn. OD/22/30745 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).

2. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou, že jako provozovatelka nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
3. Porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy a správní orgán k nim uvedl, že dne:
 - I. 4. 11. 2022 v 15:58 hodin na pozemní komunikaci I/35 v obci Karlovice, místní část Radvánovice, v úseku 50°33'8,4872"N, 15°12'44,4581"E-50°33'2,3539"N, 15°12'51,5193"E GPS ve směru jízdy na Jičín blíže neurčený řidič vozidla reg. zn. jel rychlostí 75 km/h po odečtu měřicího zařízení 3 km/h. V daném místě je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, došlo tedy k jejímu překročení o 25 km/h. Řidič tak svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a toto jednání vykazovalo znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona;
 - II. 4. 8. 2022 v 16:02 hodin na pozemní komunikaci I/35 v obci Turnov, v úseku 50°35'18,1999"N, 15°8'38,9650"E-50°35'13,6250"N, 15°8'41,5425"E GPS ve směru jízdy na centrum blíže neurčený řidič vozidla reg. zn. jel rychlostí 95 km/h po odečtu měřicího zařízení 3 km/h. V daném místě je nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravní značkou B20a na 80 km/h, došlo tedy k jejímu překročení o 15 km/h. Řidič tak svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a toto jednání vykazovalo znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona;
 - III. 12. 8. 2022 v 19:04 hodin na pozemní komunikaci I/35 v obci Turnov, v úseku 50°35'18,1999"N, 15°8'38,9650"E-50°35'13,6250"N, 15°8'41,5425"E GPS ve směru jízdy na centrum blíže neurčený řidič vozidla reg. zn. jel rychlostí 96 km/h po odečtu měřicího zařízení 3 km/h. V daném místě je nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravní značkou B20a na 80 km/h, došlo tedy k jejímu překročení o 16 km/h. Řidič tak svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a toto jednání vykazovalo znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona;
 - IV. 14. 8. 2022 v 16:35 hodin na pozemní komunikaci I/35 v obci Ktová, v úseku 50°31'4,3884"N, 15°14'59,9982"E-50°31'10,4246"N, 15°14'53,5374"E GPS ve směru jízdy na Turnov blíže neurčený řidič vozidla reg. zn. jel rychlostí 66 km/h po odečtu měřicího zařízení 3 km/h. V daném místě je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, došlo tedy k jejímu překročení o 16 km/h. Řidič tak svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a toto jednání vykazovalo znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona;
 - V. 16. 9. 2022 v 16:19 hodin na pozemní komunikaci I/35 v obci Turnov, v úseku 50°35'18,1999"N, 15°8'38,9650"E-50°35'13,6250"N, 15°8'41,5425"E GPS ve směru jízdy na centrum blíže neurčený řidič vozidla reg. zn. jel rychlostí 96 km/h po odečtu měřicího zařízení 3 km/h. V daném místě je nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravní značkou B20a na 80 km/h, došlo tedy k jejímu překročení o 16 km/h. Řidič tak svým jednáním

porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a toto jednání vykazovalo znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona;

- VI. 6. 11. 2022 v 15:07 hodin na pozemní komunikaci I/35 v obci Ktová, v úseku 50°31'4,3884"N, 15°14'59,9982"E–50°31'10,4246"N, 15°14'53,5374"E GPS ve směru jízdy na Turnov blíže neurčený řidič vozidla reg. zn. jel rychlostí 77 km/h po odečtu měřicího zařízení 3 km/h. V daném místě je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, došlo tedy k jejímu překročení o 27 km/h. Řidič tak svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a toto jednání vykazovalo znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona;
- VII. 6. 11. 2022 v 15:10 hodin na pozemní komunikaci I/35 v obci Karlovice, místní část Radvánovice, v úseku 50°33'8,4872"N, 15°12'44,4581"E–50°33'2,3539"N, 15°12'51,5193"E GPS ve směru jízdy na Jičín blíže neurčený řidič vozidla reg. zn. jel rychlostí 66 km/h po odečtu měřicího zařízení 3 km/h. V daném místě je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, došlo tedy k jejímu překročení o 16 km/h. Řidič tak svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a toto jednání vykazovalo znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona.
4. Žalobkyni byla prvoinstančním rozhodnutím uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně v první řadě namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, protože se žalovaný nevypořádal s odvolacími důvody. V podaném odvolání totiž namítla, že Městská policie Turnov měřila rychlost jízdy v rozporu s § 79a zákona o silničním provozu, když jí nebylo uděleno souhlasné stanovisko od příslušného orgánu Policie ČR k měření rychlosti vozidel v daných místech, přičemž žádné stanovisko není součástí spisu. Žalovaný tuto námitku dle žalobkyně vůbec nereflektoval, nijak ji nevypořádal a ani neprezentoval odlišný názor, který by námitku implicitně vypořádával.
6. Stejně tak žalobkyně v odvolání namítala absenci pravomoci Městské policie Turnov k měření na území obce Karlovice a Ktová. Obecní policie je dle § 1 odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“), oprávněna činit úkony jen na území obce, která ji zřizuje, na území jiné obce smí působit, jen stanoví-li tak veřejnoprávní smlouva (§ 3 citovaného zákona). Žalovaný v napadeném rozhodnutí nicméně pouze obecně konstatoval, že tato smlouva byla uzavřena a odkázal na webovou stránku. Do spisu však kopii předmětné smlouvy nezaložil. Odkaz na webovou stránku vede na obecnou podstránku odboru správního odboru krajského úřadu a nevyobrazuje žádnou smlouvu. Tvrzení žalobkyně o neexistenci veřejnoprávní smlouvy tak žalovaný nevyvrátil a ani ho přesvědčivě nevypořádal. Dle žalobkyně tedy zůstává otázkou, zda obecní policie byla vůbec oprávněna vykonávat svou působnost na území obce Ktová a Karlovice.
7. Dále žalobkyně uvedla, že v případě skutků označených II., III. a V. (v napadeném rozhodnutí 2., 3. a 5.) měla být překročena nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravní značkou B20a, nicméně již v odvolání výslovně namítla, že žádná taková dopravní značka omezující rychlost se na místě nenacházela. Žalovaný odkázal na záznamy o přestupku (sjetiny z rychloměru), kde byl tento údaj zaznamenán. Z tohoto záznamu však dle žalobkyně žádný takový údaj neplyne, když je manuálně doplňován strážníkem.

Žalobkyně odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2021, č. j. 1 A 127/2017-49, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 2 As 74/2018-38, dle kterých údaj o nejvyšší dovolené rychlosti na záznamu o přestupku sám o sobě není důkazem, který by dokazoval úpravu nejvyšší dovolené rychlosti.

8. Závěrem žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 14. 6. 2014 zdůraznil, že již v odůvodnění napadeného rozhodnutí reagoval na jednotlivé dílčí argumenty žalobkyně a snažil se přehledně a logicky vyvrátit všechny odvolací námitky.
10. K odkazu na webové stránky uvedl, že tam jsou dostupné všechny veřejnoprávní smlouvy. Tímto odkazem usiloval o prokázání, že proces měření rychlosti probíhal v souladu s platnou legislativou. To považuje za dostatečný důkaz, který vyvrací tvrzení žalobkyně o nezákonném měření rychlosti.
11. Konstatoval, že žalobkyně uplatnila totožné odvolací námitky již v odvolání a vyslovil přesvědčení, že se těmito argumentům již dostatečně věnoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhl proto žalobu zamítnout.

III. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. O věci samé soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila, a žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
13. **Žaloba je důvodná.**
14. Žalobkyně v odvolání ke všem projednávaným přestupkům namítla, že Městská policie Turnov měřila rychlost vozidel v rozporu s § 79a zákona o silničním provozu.
15. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný pokusil vypořádat všechny odvolací námitky v posledním odstavci na str. 7 a prvních třech odstavcích na str. 8 napadeného rozhodnutí, celkem v osmi větách. Lze tak polemizovat s jeho tvrzením, že se k odvolacím námitkám podrobně a dostatečně vyjádřil již s ohledem na rozsah jejich vypořádání. Ve vztahu ke zmíněné odvolací námitce přitom nutno konstatovat, že ji žalovaný žádným způsobem ani nezmínil a už vůbec na ni ani implicitně nereagoval.
16. Krajský soud ze správního spisu ověřil, že v posuzovaném případě sice je oprávnění městské policie měřit rychlost vozidel na uvedených pozemních komunikacích v době spáchání přestupku i oprávnění Městské policie Turnov provádět měření na území předmětných obcí doloženo (viz č. l. 12 správního spisu), avšak nelze akceptovat, aby odvolací správní orgán konkrétně formulovanou odvolací námitku vůbec, a to ani implicitně, nevypořádal.
17. K dodržení ustanovení § 79a zákona o silničním provozu nutno konstatovat, že dle citovaného ustanovení může rychlost vozidel na pozemních komunikacích měřit pouze Policie ČR a obecní policie. Dle zmíněného ustanovení je Policie ČR a obecní policie

oprávněna měřit rychlost vozidel za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených Policií ČR, přitom postupuje v součinnosti s ní. Jelikož se jedná o podmínky provádění měření obecní policií vyplývající přímo ze zákona, není správní orgán povinen automaticky provádět dokazování, že skutečně bylo realizováno měření obecní policií v místě určeném Policií ČR. Avšak v okamžiku, když by účastník řízení relevantně namítal, že uvedený úsek nebyl policií ČR určen k měření rychlostí obecní policií, a vznikly by tak o tom pochybnosti, musel by se správní orgán s takovou skutečností, která by byla v rozporu se zákonnou povinností městské policie, zabývat a vypořádat.

18. Pokud se správní orgán v rozhodnutí o oprávněném prostředku nevypořádá se všemi uplatněnými námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008–71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012–45). Nedostatky odůvodnění rozhodnutí, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nelze zhojit jejich uvedením ani ve vyjádření k žalobě (nebo v kasační stížnosti). Soud vychází výlučně z odůvodnění rozhodnutí, které přezkoumává (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003–58, všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
19. O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016–64). A naopak, pokud se správní orgán podstatou námitky řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí se nejedná. Správní orgány zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014–43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017–38).
20. Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň implicitně obsažena ve vypořádání jiné námitky nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí. Zbývá dodat, že o nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irelevantní.
21. O žádnou z těchto situací se však v nynější věci nejedná. Ze žalobou napadeného rozhodnutí je totiž zřejmé, že žalovaný se námitkou uvedenou v odvolání, že Městská policie Turnov měřila rychlost vozidel nezákonně, neboť jí nebylo uděleno souhlasné stanovisko od příslušného orgánu Policie ČR, vůbec nezabýval.
22. S ohledem na shora uvedené je proto napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný nedostál své povinnosti řádně se vypořádat s odvolací námitkou žalobkyně.
23. Rovněž další žalobní námitky shledal krajský soud důvodnými, neboť způsob, jakým se s ostatními odvolacími námitkami vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí, by též vedl ke zrušení jeho rozhodnutí.

24. Žalobkyně ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí mj. namítla, že v případě skutků označených I., IV., VI., a VII. (v prvoinstančním i napadeném rozhodnutí označených jako 1., 4., 6. a 7.) Městská policie Turnov prováděla měření rychlosti nezákonně také proto, že ze spisu ani z oficiální webů rozhodných obcí není patrná žádná veřejnoprávní smlouva, která by Městskou policií Turnov opravňovala k měření v obcích Karlovice a Ktová.
25. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze stručně konstatoval, že jednotlivé veřejnoprávní smlouvy schvaluje Krajský úřad pro Liberecký kraj a jsou dostupné na webových stránkách (<http://spravni-odbor.kraj-lbc.cz/page3154>).
26. Nutno připomenout, že pokud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Je proto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 33/2011-58).
27. V daném případě tak správní orgán nedostál této své povinnosti, když do spisu stav odkazované stránky nezachytil. Zcela nad rámec uvedeného pak lze dodat, že předmětný odkaz vede na stránky správního odboru Krajského úřadu Libereckého kraje, nejedná se tak přímo o odkaz na veřejnoprávní smlouvy, které byly platné a účinné v době spáchání předmětných přestupků. Na předmětných stránkách bylo možné vyhledat veřejnoprávní smlouvu uzavřenou mezi Městem Turnov a Obcí Ktová, která nabyla účinnosti dne 18. 5. 2023 (tedy smlouvu účinnou až v době po spáchání výše uvedených skutků), a veřejnoprávní smlouvu uzavřenou mezi Městem Turnov a Obcí Karlovice, která nabyla účinnosti dne 12. 11. 2021.
28. Ke skutkům označeným jako II., III. a V. pak žalobkyně v odvolání namítala, že nebylo prokázáno stanovení nejvyšší dovolené rychlosti na 80 km/h na základě dopravní značky B20a, když ve spisu nejsou doloženy žádné fotografie či podklady, které by existenci tohoto dopravního značení prokazovaly.
29. Krajský soud ověřil, že z obsahu správního spisu umístění dopravní značky B20a omezující rychlost na 80 km/h na silnici I/35 v obci Turnov skutečně nevyplývá. Fotodokumentace zobrazující vozidlo provozované žalobkyní nezachycuje na žádné z fotografií dopravní značení v místě záznamu. Ze Stanovení přechodné úpravy provozu na pozemní komunikaci – silnice I/35 ze dne 2. 11. 2021 na č. l. 11 správního spisu pak pouze vyplývá, že se umísťuje dopravní značení upozorňující na stacionární měřiče (značka č. IP 31a) a na ukončení měření rychlosti (značka č. IP 31b), a z dokumentu „Měření rychlosti vozidel Městskou Policií Turnov v roce 2021-2023 - určení úseků pozemních komunikací k provozování stacionárních měřičů rychlosti – úsekové měření“ ze dne 10. 2. 2021 lze seznat, že Policie ČR vydala stanovisko pro provádění měření rychlosti vozidel na inkriminovaných místech. Z tohoto dokumentu tak lze dovodit, že Městská policie Turnov obdržela souhlas s prováděním měření. Ze zmíněných dokumentů však nelze určit, zda (příp. kdy) byla dopravní značka B20a omezující rychlost na silnici I/35 na 80 km/h umístěna a kam. To nelze dovodit ani z odkazu na umístěné stacionární radary v Turnově a okolí.

30. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2019, č. j. 2 As 291/2018–43, v kterém k obdobné žalobní (potažmo odvolací) námitce tento soud uvedl, že „v každé individuální věci je třeba vycházet z podkladů obsažených ve spise vedeném v konkrétním řízení, neboť ten obsahuje souborn skutečností, z nichž se dovozuje odpovědnost účastníka za protiprávní jednání; s ním má účastník právo se seznámit, aby se mohl dle své úvahy právně bránit. V nyní posuzovaném případě z fotodokumentace ve správním spise omezení rychlosti v měřeném úseku jednoznačně nevyplývá (a žádný z účastníků na podobný případ a jeho skutkové okolnosti neupozornil). Ačkoli tedy není vyloučeno, že takové rychlostní omezení v daném úseku v rozhodné době objektivně bylo, podklad pro to v této věci dosud schází.“

IV. Závěr a náklady řízení

31. Se zřetelem k výše uvedenému musel krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušit ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vadu řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a věc mu vrátit k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).
32. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobkyni do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 11.228 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (převzetí a příprava zastoupení – písm. a/; podání žaloby – písm. d/), z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta (dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu) a z částky 1 428 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.
33. Krajský soud dodává, že za důvodně vynaložené náklady soudního řízení na straně žalobkyně nepovažuje podání jejího zástupce ze dne 6. 6. 2024 (odpověď na výzvu soudu), neboť obsah tohoto podání neobsahoval žádné další relevantní skutečnosti ve věci samé, jednalo se pouze o krátké sdělení, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 26. července 2024

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: I. S.